

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Tini Šimović, u pravnoj stvari tužitelja NASTAVNI ZAVOD ZA JAVNO ZDRAVSTVO "DR. ANDRIJA ŠTAMPAR", Zagreb, Mirogojska c. 15, OIB: 33392005961, kojeg zastupa punomoćnik Vladimir Terešak, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Terešak & partneri, Zagreb, Kaptol 15, protiv tuženika MARIJANA I MLADEN BAKOVIĆ d.o.o., Zagreb, Lučko, Dolenica 8, OIB: 35375001016, kojeg zastupa punomoćnica Alemka Šodan, odvjetnica u Zagrebu, Bogovićeve 1b, radi 8.687,50 kn, nakon provedene javne glavne rasprave, zaključene 9. lipnja 2017., u prisutnosti punomoćnika stranaka, 21. srpnja 2017.

p r e s u d i o j e

I./ Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika u Zagrebu Vlaste Zajec, poslovni broj Ovr-243/15-2 od 16. travnja 2015., i to u dijelu kojim je naloženo tuženiku, ranije ovršeniku isplatiti tužitelju, ranije ovrhovoditelju iznos od 8.687,50 kn, sa zateznim kamatama obračunatim po stopi propisanoj odredbom čl. 12.a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ("Narodne novine" broj 108/2012, 144/2012, 81/2013, 112/2013, 78/2015 i 71/2015), na pojedine iznose u razdobljima kako slijedi:

- na iznos od 3.550,00 kn, počevši od 23. kolovoza 2014. do isplate,
- na iznos od 3.425,00 kn, počevši od 23. kolovoza 2014. do isplate,
- na iznos od 1.712,50 kn, počevši od 28. kolovoza 2014. do isplate,

kao i naknaditi tužitelju, ranije ovrhovoditelju, troškove ovršnog postupka u iznosu od 312,50 kn, sa zateznim kamatama obračunatim počevši od 16. travnja 2015. do isplate, po stopi propisanoj odredbom čl. 12.a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ("Narodne novine" broj 108/2012, 144/2012, 81/2013, 112/2013, 78/2015 i 71/2015), sve u roku od 8 dana.

II./ Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika u Zagrebu Vlaste Zajec, poslovni broj Ovr-243/15-2 od 16. travnja 2015. i to u dijelu kojim je naloženo tuženiku, ranije ovršeniku naknaditi tužitelju, ranije ovrhovoditelju, troškove ovršnog postupka u iznosu od 93,75 kn, sa zateznim kamatama obračunatim počevši od 16. travnja 2015. do isplate, po stopi propisanoj odredbom čl. 12.a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ("Narodne novine" broj 108/2012, 144/2012, 81/2013, 112/2013, 78/2015 i 71/2015), te se u ovom dijelu tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

III./ Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 4.284,37 kn, sve u roku od 8 dana.

IV./ Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 1.171,88 kn.

V./ U cijelosti se odbija kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova postupka.

Obrazloženje

Tužitelj, ranije ovrhovoditelj, je 16. travnja 2015. podnio javnom bilježniku prijedlog za ovrhu temeljem vjerodostojne isprave radi naplate novčane tražbine od tuženika, ranije ovršenika, u iznosu od 8.687,50 kn, s pripadajućim zateznim kamatama počevši od dana nakon dospijeca svakog pojedinog iznosa do isplate, kao i naknade troškova ovršnog postupka u iznosu od 406,25 kn, s pripadajućim zateznim kamatama počevši od donošenja rješenja o ovrsi do isplate.

Temeljem navedenog ovršnog prijedloga javni bilježnik u Zagrebu Vlasta Zajec donijela je 16. travnja 2015. rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-243/15-2, protiv kojeg je tuženik pravovremeno uložio prigovor u kojem je osporio osnovanost i visinu tužiteljevog potraživanja. Prigovor obrazlaže navodeći da prema tužitelju nema obvezu iz koje bi nastala utužena tražbina te da od njega nije naručio izvršenje usluga. Nadalje, tvrdi da od tužitelja nije zaprimio račune na kojima isti osniva utuženo potraživanje.

Povodom prigovora tuženika, Općinski sud u Novom Zagrebu, Stalna služba u Zaprešiću je rješenjem, poslovni broj Povrv-2881/15-2 od 27. listopada 2015., stavio izvan snage gore navedeno rješenje u dijelu kojim je određena ovrha, ukinute su provedene radnje i određeno je da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, nadalje, isti se sud, rješenjem poslovni broj Povrv-2881/15-9 od 8. rujna 2016., oglasio nenadležnim i predmet ustupio ovom sudu na daljnji postupak.

Tijekom postupka tužitelj je, očitujući se na prigovor tuženika, naveo kako se predmetno dugovanje odnosi na naknadu za uslugu izvršene kemijske analize proizvoda, koju uslugu da je od tužitelja, kao ovlaštenog službenog laboratorija, naručilo nadležno tijelo, Ministarstvo zdravlja, Uprava za sanitarnu inspekciju, služba za graničnu sanitarnu inspekciju, a da je obveznik plaćanja troškova tuženik, kao uvoznik analiziranih proizvoda, jer da se u konkretnom slučaju radilo o službenoj kontroli pri uvozu iz trećih zemalja.

U postupku je izvršen je uvid i pročitane su sljedeće isprave: izvod otvorenih stavki (list 4 spisa), računi (list 19, 26, 33 spisa), ispitni izvještaji (list 20, 23, 27, 30, 34 spisa), rezultati ispitivanja (list 21-22, 24-25, 28-29, 31-32, 35-36 spisa).

Temeljem tako provedenih dokaza ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan.

Predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatom naknade za izvršene usluge kemijske analize proizvoda, u razdoblju od 15. srpnja 2014. do 22. srpnja 2014., prilikom službene kontrole hrane koju tvrdi da je tuženik uvezio iz trećih zemalja.

Među strankama je sporna osnovanost i visina utuženog potraživanja.

Pri donošenju odluke u ovoj pravnoj stvari sud polazi od odredaba mjerodavnog Zakona o službenim kontrolama koje se provode sukladno propisima o hrani, hrani za životinje, o zdravlju i dobrobiti životinja ("Narodne novine" broj 81/2013 i 14/2014, dalje Zakon o službenim kontrolama).

Sukladno odredbi čl. 17. st.1. ovog Zakona, kada je tijekom provedbe službenih kontrola potrebno uzeti uzorke i izvršiti analizu, osoba ovlaštena za provedbu službenih kontrola iz članka 6. stavka 2. ovoga Zakona obvezna je uzeti uzorke i dostaviti ih na analizu u ovlaštenu službeni laboratorij.

Osobe ovlaštene za provedbu službenih kontrola, sukladno odredbi čl. 6. st.2. ovog Zakona, su veterinarski inspektori, sanitarni inspektori, poljoprivredni inspektori i ribarski inspektori u skladu s odredbama ovoga Zakona, posebnih propisa o hrani te posebnih propisa kojima je uređen djelokrug i ovlasti nadležnih inspekcija u skladu s odredbama ovoga Zakona i posebnim propisima kojima se uređuju djelokrug i ovlasti nadležnih inspekcija.

Nadalje, sukladno odredbi čl. 17. st.1. ovog Zakona, troškove uzorkovanja, dostave uzorka u laboratorij i analize referentnog uzorka, kao i troškove uzorkovanja, dostave i analize u svrhu službenih kontrola pri uvozu iz trećih zemalja bez obzira na rezultate analize, snosi stranka izravnim plaćanjem laboratoriju koji je proveo analizu na temelju izdanog računa.

Sukladno odredbi čl. 19. st.1. i st.5. ovog Zakona, ministar nadležan za poljoprivredu ovlašćuje, odnosno određuje službene laboratorije za hranu, hranu za životinje, zdravlje i dobrobit životinja za obavljanje analiza uzoraka uzetih provedbom službenih kontrola, popis kojih se objavljuje se u »Narodnim novinama« i na internetskim stranicama ministarstva nadležnog za poljoprivredu.

Iz dostavljenih isprava, ispitnih izvještaja s rezultatima ispitivanja, i to:

- za analitički broj 05402 2393/14 od 15. srpnja 2014.
- za analitički broj 05402 2394/14 od 15. srpnja 2014.
- za analitički broj 05402 2291/14 od 15. srpnja 2014.
- za analitički broj 05402 2292/14 od 15. srpnja 2014.
- za analitički broj 05402 2517/14 od 22. srpnja 2014.

utvrđeno je da je nadležno tijelo, u smislu odredbe čl. 6. st.2. ovog Zakona, Ministarstvo zdravlja, Uprava za sanitarnu inspekciju, služba za graničnu sanitarnu inspekciju, od tužitelja kao službenog laboratorija, u smislu odredbe čl. 19. st.1. i st.5. ovog Zakona, u postupku provjere zdravstvene ispravnosti zatražilo 1. srpnja 2014., 9. srpnja 2014. i 18. srpnja 2014. analizu uzoraka svježeg voća i povrća, robe u vlasništvu tuženika, koju je tuženik uvezio iz Bosne i Hercegovine te je tužitelj proveo zatražene analize.

Istinitost ovih činjenica koje proizlaze iz isprava na kojima tužitelj temelji svoj zahtjev tuženik svojim prigovorima i navodima tijekom postupka nije doveo u sumnju (čl. 219. st.1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14, dalje ZPP).

analiza, jer je analiza provedena u svrhu službene kontrole pri uvozu robe koju je tuženik njezin vlasnik i uvoznik uvezio iz treće zemlje.

Na temelju priloženih računa i izvoda otvorenih stavki utvrđena je visina na troškova po osnovi izvršenih usluga kemijske analize proizvoda i dospijeće obveza svakom od ovih računa. Obzirom tuženik tijekom postupka nije iznio činjenice koji doveo u sumnju pravilnost obračuna troškova za izvršene usluge, a za koje iz priloženih računa proizlazi da ih je tužitelj obračunao na temelju tarife (cjenika), sud je pri tuženika kojim osporava visinu utuženog potraživanja ocijenio paušalnim.

Slijedom navedenog, utvrđeno je da je tuženik dužan tužitelju podmiriti na troškove u ukupnom iznosu od 8.687,50 kn, i to:

- temeljem računa broj 05402-13657 iznos od 3.550,00 kn koji dospijeva na naplatu kolovoza 2014.,
- temeljem računa broj 05402-13600 iznos od 3.425,00 kn koji dospijeva na naplatu kolovoza 2014.,
- temeljem računa broj 05402-13748 iznos od 1.712,50 kn koji dospijeva na naplatu kolovoza 2014.

Navodi tuženika da od tužitelja nije naručio izvršenje predmetnih usluga niti utjecaja, jer je, sukladno citiranim odredbama Zakona o službenim kontrolama, neovisno o navedenoj okolnosti, isti obveznik plaćanja nastalih troškova. Nadalje, navodi tuženik da predmetne račune nisu od utjecaja, jer je nedvojbeno da je tuženik kao uvoznik robe i saznajao o provedbi postupka službene kontrole pri uvozu njegove robe, a u vezi koje nastalo utuženo potraživanje. Osim toga, iz priloženih računa i ispitnih izvještaja proizlazi da su tuženiku upućeni na adresu njegovog sjedišta, a što je i obveza tužitelja, sukladno odredbama Zakona o službenim kontrolama, kao službenog laboratorije koji provodi analizu postupku službene kontrole.

Imajući navedeno u vidu, kao i činjenicu da je zakonski zastupnik tuženika, iako uredno pozvan radi saslušanja izostao s dva ročišta (9. svibnja 2017. i 9. lipnja 2017.), izostanke nije niti naknadno opravdao dostavom medicinske dokumentacije (za ročište od 9. svibnja 2017.) ili navođenjem razloga izostanka (za ročište 9. lipnja 2017.), sud je ocijenio dokazni prijedlog tuženika za saslušanje stranke.

Odluka o zateznim kamatama temelji se na odredbi čl. 29. st.1. Zakon o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15, dalje ZOO), koja propisuje da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze, duguje, osim glavnice, i zatezne kamate na iznos koji je dužnik dužan tužitelju dosuđene za razdoblje počevši od dana nakon dospijeca svakog pojedinih iznosa do isplate, dok je stopa zateznih kamata određena na temelju odredbe čl.12.a s Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj: 108/14, 144/12, 81/13 i 112/13, ZFPPN).

Slijedom navedenog, a sukladno odredbi čl. 451. st. 3. ZPP-a, platni nalog je održan snazi u dijelu kojim je tuženiku naloženo isplatiti tužitelju iznos od 8.687,50 kn, pripadajućim zateznim kamatama počevši od dana nakon dospijeca svakog pojedinog iznosa.

... i isplate, a u kojem djelu je tužiteljov zahtjev utvrđen osnovanim te je odlučeno kao pod točkom I. izreke presude.

Tužitelju, jer je u cijelosti uspio u sporu, pripada pravo na naknadu troškova postupka u smislu odredbe čl. 154. st.1. u vezi s odredbom čl. 155. ZPP-a, a troškovi su odmjereni prema vrijednosti predmeta spora i ispostavljenom troškovniku.

U odnosu na troškove ovršnog postupka kako su oni određeni rješenjem o ovrsi, tužitelju je temeljem odredbe čl.6. Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku ("Narodne novine" broj 8/11, 112/12 i 114/12) priznat trošak javnobilježničke nagrade za izdavanje rješenja o ovrsi, uvećan za pripadajući porez, u ukupnom iznosu od 312,50 kn.

U preostalom djelu, u odnosu na zahtjev za naknadom paušalnih troškova i javnobilježničkih troškova, zahtjev za naknadu troškova je odbijen primjenom odredbe čl. 151. st.1. i vezi s odredbom čl. 219. st.1. ZPP-a, jer tužitelj nije dokazao da bi ove izdatke učinio, dok je zahtjev za naknadom predvidivih troškove ovrhe odbijen kao nepotrebnih za vođenje parnice, sukladno odredbi čl. 155. st.1. ZPP-a.

Odluka o zateznim kamatama na troškove ovršnog postupka osniva se na odredbi čl. 30. st.2. OZ-a, dok je stopa zateznih kamata utvrđena na temelju odredbe čl.12.a st.2. ZFPPN.

Slijedom navedenog, a sukladno odredbi čl. 451. st.3. ZPP-a, platni nalog je održan na snazi u dijelu kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 312,50 kn s pripadajućim zateznim kamatama počevši od donošenja rješenja o ovrsi, odnosno od 16. travnja 2015. do isplate i odlučeno je kao pod točkom I. izreke presude, dok je u preostalom dijelu ovršnog troška, odnosno u iznosu od 93,75 kn, s pripadajućim zateznim kamatama platni nalog ukinut i odlučeno je kao pod točkom II. izreke presude.

U odnosu na troškove parničnog postupka, sud je tužitelju priznao trošak za sastav podneska od 24. ožujka 2016. (prema T.br. 8/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14, dalje Tarifa)) i zastupanja na ročištu 6.ožujka 2017. i 9. lipnja 2017. (prema T.br. 9/1 Tarife), u iznosu od po 750,00 kn.

Trošak zastupanja na ročištu održanom 9. svibnja 2017. priznat je prema T.br. 9/1 Tarife, u iznosu od 750,00 kn, ali primjenom načela culpae, sukladno odredbi čl. 156. st.1. ZPP-a, obzirom je ovo ročište odgođeno zbog nedolaska zakonskog zastupnika tuženika, uredno pozvanog radi saslušanja, koji svoj dolazak niti naknadno nije opravdao, dakle krivnjom tuženika.

Trošak sastava podneska od 24. prosinca 2015. priznat je primjenom T.br. 8/3 Tarife, u iznosu od 187,50 kn, jer se radi o podnesku u kojem tužitelj obavještava sud o izabranom punomoćniku odvjetniku i ističe prigovor stvarne nenadležnosti, dakle jednom od ostalih podnesaka za koje se naknada odmjerava u smanjenom iznosu.

Zahtjev za naknadu troška zastupanja na ročištu za objavu presude odbijen je kao neosnovan primjenom odredbe čl. 155. st.1. ZPP-a. Ovo stoga što se, u skladu s odredbom čl. 335. istoga zakona, ročište za objavu presude održava neovisno o tome jesu li stranke o njemu uredno obaviještene, odnosno jesu li pristupile na to ročište, presuda se strankama, ako o

ročištu nisu redno obaviještene dostavlja u skladu sa zakonskim odredbama o dostavi pismena, a ako su o ročištu uredno obaviještene, ističe se istog dana na internetskoj stranici e-oglasna ploča suda pa dolazak punomoćnika na ovo ročište nije bio potreban radi vođenja parnice.

Priznate troškove po osnovi odvjetničkog zastupanja (u ukupnom iznosu od 3.187,50 kn) valja uvećati za pripadajući porez na dodanu vrijednost (temeljem T.br. 42 Tarife), što ukupno iznosi 3.984,37 kn.

Nadalje, tužitelju je, primjenom odredbe T.br. 2.1. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/1995, 57/1996, 137/2002, 125/2011, 112/2012, 157/2013, 110/2015), priznat trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 300,00 kn.

Slijedom navedenog, tužitelju je dosuđena naknada troškova parničnog postupka u ukupnom iznosu od 4.284,37 kn, dok je u preostalom dijelu, za iznos od 1.171,88 kn njegov zahtjev za naknadu troškova odbijen kao neosnovan te je odlučeno kao pod točkama III. i IV. izreke presude.

Tuženiku, obzirom je u cijelosti izgubio parnicu, ne pripada pravo na naknadu troškova postupka, sukladno odredbi čl. 154. st.1. ZPP-a, pa je stoga odlučeno kao u izreci presude pod točkom V.

U Zagrebu, 21. srpnja 2017.

Sutkinja:
Tina Šimović, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od osam dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 8 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

U sporovima male vrijednosti, presuda se može pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st.2. točke 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10., 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

za točnost otpavka ovlaštena službenik
Marija Lukić